Ročník 1991

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 38 **Rozeslána dne 28. května 1991** **Cena Kčs 4,50** **(dotisk)**

OBSAH:

184. Zákon České národní rady, kterým se mění zákon České národní rady č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích

185. Zákon České národní rady o pojišťovnictví

186. Vyhláška ministerstva pro hospodářskou politiku a rozvoj České republiky o hospodaření s teplem, řízením soustav centralizovaného zásobování teplem a o ochranných pásmech

187. Vyhláška ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky o sestavování konkursních komisí a pravidlech jejich činností pro konkursní řízení na vybrané funkce v oblasti školství

188. Vyhláška ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky o postupu a úkolech orgánů a organizací při řízení a přípravě mládeže pro povolání ve středních odborných učilištích a střediscích praktického vyučování

189. Vyhláška ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky o podmínkách uzavírání hospodářských smluv o bezplatném užívání majetku středních odborných učilišť a středisek praktického vyučování

190. Oznámení ministerstva práce a sociálních věcí České republiky o vydání výnosu, kterým se stanoví platový řád pro prokurátory a vyšetřovatele Generální prokuratury České republiky

191. Oznámení ministerstva práce a sociálních věcí České republiky o vydání výnosu, kterým se stanoví platový řád pro státní arbitry Státní arbitráže České republiky

192. Oznámení ministerstva zdravotnictví České republiky a ministerstva průmyslu České republiky o vydání výnosu, kterým se mění a doplňuje výnos ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky, kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení

184

ZÁKON
České národní rady
ze dne 25. dubna 1991,
kterým se mění zákon České národní rady č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, se mění takto:

V § 4 odst. 5 se vypouštějí slova „zařízení cirkusů“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Burešová v. r.
Pithart v. r.

185

ZÁKON
České národní rady
ze dne 26. dubna 1991
o pojišťovnictví

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1
Účel zákona

Účelem tohoto zákona je upravit podmínky podnikání v pojišťovnictví a státní dozor nad pojišťovnictvím.

§ 2

(1) Podnikat v pojišťovnictví na území České republiky může za podmínek stanovených tímto zákonem pojišťovna nebo zajišťovna (dále jen „pojišťovna") založená jako státní podnik,[1])[2]) akciová společnost[3])[2]) anebo jako družstvo[4])[2]) či družstevní podnik.[4])[2]) Pojišťovna může provozovat jiné činnosti než uvedené v tomto zákoně pouze v rozsahu povolení uděleného dozorčím orgánem.

(2) Za podmínek stanovených tímto zákonem mohou s povolením ministerstva financí České republiky a v rozsahu uděleného povolení podnikat v pojišťovnictví i jiné subjekty než jsou uvedeny v odstavci 1. Pro účely tohoto zákona se považují za pojišťovny podle odstavce 1.

(3) Životní pojištění osob majících trvalé bydliště v České republice, pojištění majetku na území České republiky a odpovědnosti za škodu vyplývající z činnosti fyzických a právnických osob na území České republiky, lze uskutečnit pouze u pojišťovny podnikající v souladu s tímto zákonem na území České republiky.

§ 3

(1) Pojišťovnu jako státní podnik se sídlem na území České republiky může založit jen ministerstvo financí České republiky.

(2) Zahraniční osoby mohou založit pojišťovnu se sídlem na území České republiky jen jako akciovou společnost za podmínek stanovených zvláštním předpisem.[5])

§ 4

Pokud tento zákon nestanoví jinak, řídí se právní poměry pojišťovny založené jako

a) státní podnik ustanoveními zákona o státním podniku s výjimkou ustanovení § 23 až 26 a § 28 odst. 2;
b) akciová společnost, družstvo a družstevní podnik ustanoveními právního předpisu, podle kterého byla založena.

§ 5
Obchodní zastupitelství zahraničních pojišťoven

Zahraniční pojišťovny mohou na území České republiky podnikat v pojišťovnictví jen prostřednictvím svého obchodního zastupitelství se sídlem v České a Slovenské Federativní Republice za podmínek stanovených tímto zákonem a zvláštním předpisem.[6])

Předmět podnikání

§ 6

Předmětem podnikání v pojišťovnictví je pojišťovací a zajišťovací činnost a další činnosti s nimi související. Součástí pojišťovací činnosti je též zábranná činnost.

§ 7

(1) Pojišťovací činností se rozumí sjednávání pojištění, jeho správa a poskytování plnění z pojistných událostí, jakož i zprostředkování pojištění.

(2) Zajišťovací činností se rozumí dělení rizik vzniklých v souvislosti s provozováním pojištění na základě smluvních vztahů a individuálních dohod o zajišťování jednotlivých rizik k jiným pojišťovnám. Pojišťovna není oprávněna přejímat obecná ručení za jiné osoby s výjimkou zajišťovací činnosti podle tohoto zákona.

(3) Činností související s pojišťovací a zajišťovací činností je činnost sloužící k podpoře a rozvoji pojišťovnictví, k zajištění splnitelnosti závazků pojišťovny, zejména efektivním investováním prostředků rezerv životního pojištění, jakož i jiná činnost ve prospěch pojištěných subjektů.

---

[1]) Zákon č. 111/1990 Sb., o státním podniku.

[2]) Zákon č. 173/1988 Sb., o podniku se zahraniční majetkovou účastí, ve znění zákona č. 112/1990 Sb.

[3]) Zákon č. 104/1990 Sb., o akciových společnostech.

[4]) Zákon č. 162/1990 Sb., o zemědělském družstevnictví.
Zákon č. 176/1990 Sb., o bytovém, spotřebním, výrobním a jiném družstevnictví.

[5]) Zákon č. 173/1988 Sb., ve znění zákona č. 112/1990 Sb.
Zákon č. 104/1990 Sb.

[6]) Zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění zákona č. 102/1988 Sb. a zákona č. 113/1990 Sb.

(4) Zábrannou činností se rozumí činnost zaměřená na předcházení škodám a na jejich minimalizaci, zejména formou spolupráce se subjekty působícími v zábraně škod a poskytováním prostředků na zábranná opatření.

ČÁST DRUHÁ
PODNIKÁNÍ V POJIŠŤOVNICTVÍ

§ 8
Povolení k podnikání

(1) K podnikání v pojišťovnictví nebo ke změně předmětu podnikání uděluje povolení ministerstvo financí České republiky jako orgán státního dozoru nad pojišťovnictvím pro území České republiky (dále jen „dozorčí orgán"). O žádosti rozhodne dozorčí orgán nejpozději do 3 měsíců od podání žádosti.

(2) Zprostředkovatelskou činnost směřující k uzavření pojistné smlouvy mezi třetí osobou a pojišťovnou může vykonávat fyzická nebo právnická osoba s bydlištěm nebo sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky pouze pro pojišťovnu, která má povolení dozorčího orgánu.

(3) Uzavírat zprostředkovatelské smlouvy směřující k tomu, aby třetí osoby uzavřely s pojišťovnou pojistnou smlouvu, může tuzemská i zahraniční pojišťovna pouze na základě povolení uděleného dozorčím orgánem. Má-li být zprostředkovatelská činnost vykonávána pro zahraniční pojišťovnu, potřebuje povolení dozorčího orgánu i zprostředkovatel.

(4) Povolení nelze udělit, pokud ze žádosti nebo z jejích podkladů, popřípadě z dalších ověřených informací dozorčí orgán zjistí, že

a) nejsou plněny náležitosti stanovené tímto zákonem nebo
b) nejsou zabezpečeny oprávněné zájmy pojištěných nebo
c) žadatel neprokáže schopnost plnit své budoucí závazky.

Kauce
§ 9

(1) Před podáním žádostí o povolení podle § 8 je žadatel povinen složit na zvlášť k tomu zřízený vázaný účet v tuzemské bance nebo spořitelně[7]) peněžní prostředky (dále jen „kauce") ve výši 10 000 000 Kčs.

(2) Částka uvedená v odstavci 1 může být rozhodnutím dozorčího orgánu zvýšena pro zahraniční pojišťovnu, jestliže by v zemi jejího sídla bylo udělení povolení k podnikání pojišťovny se sídlem v České republice vázáno na složení vyšší kauce.

(3) Pravomocným rozhodnutím dozorčího orgánu, kterým se zamítá žádost o povolení k podnikání, se uvolňuje kauce k volné dispozici žadateli.

(4) Odejme-li dozorčí orgán pojišťovně povolení k podnikání, uvolní kauci do patnáctého dne ode dne, kdy rozhodnutí o odnětí nabylo právní moci, pokud podle § 10 kauce nepřipadá státu.

(5) Na žádost pojišťovny může dozorčí orgán rozhodnout, že v souvislosti s ukončením činnosti bude kauce nebo její část uvolněna k volné dispozici přede dnem ukončení její činnosti.

§ 10

Kauce připadá státu při odnětí povolení k podnikání v pojišťovnictví z důvodu, že v žádosti o povolení nebo jeho změnu uvedla pojišťovna nepravdivé údaje [§ 20 písm. d)].

§ 11
Pokuta

(1) Dozorčí orgán může rozhodnout uložit pokutu do výše 100 000 000 Kčs, jestliže pojišťovna

a) opakovaně nebo závažným způsobem poruší povinnosti stanovené zákonem,
b) nesplní opatření uložená dozorčím orgánem k odstranění nedostatků v její činnosti,
c) porušuje předmět podnikání nebo
d) ohrozí dobré jméno pojišťoven.

(2) Pokutu lze uložit nejdéle do tří let ode dne, kdy byly zjištěny skutečnosti uvedené v odstavci 1, nejpozději však do deseti let ode dne, kdy k této skutečnosti došlo.

(3) Pokutu podle odstavce 1 vymáhá u subjektu se sídlem v České republice příslušný územní finanční úřad podle sídla subjektu, kterému byla pokuta uložena, a u subjektů mimo území České republiky finanční úřad v Praze.

(4) Výnos pokut je příjmem státního rozpočtu České republiky.

§ 12
Žádost o udělení povolení

(1) V žádosti o udělení povolení k podnikání podle § 6 a 7 musí žadatel uvést název, právní formu a sídlo pojišťovny, předmět podnikání a pro která pojišťovací odvětví povolení žádá. Dále je povinen v žádosti uvést rozsah a způsob vytvoření kmenového jmění, má-li být pojišťovna založena jako státní podnik,[8]) základního kapitálu, má-li být pojišťovna založena jako akciová společnost[9]) a majetku, má-li být pojišťovna založena jako družstvo[10]) nebo družstevní podnik.[11]) K žádosti

---

[7]) Zákon č. 158/1989 Sb., o bankách a spořitelnách.

[8]) § 6 zákona č. 111/1990 Sb.

[9]) § 106i, § 106n a § 106r hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
§ 16 zákona č. 104/1990 Sb.

[10]) § 5 zákona č. 162/1990 Sb.
§ 5 zákona č. 176/1990 Sb.

[11]) § 43 odst. 3 zákona č. 162/1990 Sb.
§ 37 odst. 3 zákona č. 176/1990 Sb.

je nutno přiložit stanovy nebo statut, obchodní plán a zajišťovací plán v prvních třech letech, návrh všeobecných pojistných podmínek a potvrzení o složení kauce.

(2) Z obchodního plánu musí být zřejmé předpokládané výsledky hospodaření, zejména jaké finanční prostředky bude mít pojišťovna k dispozici na účely plnění vyplývajících z pojistných smluv a na vytvoření pojistných fondů.

(3) Součást obchodního plánu pojišťovny, která bude provozovat životní pojištění, jsou též údaje o sazbách pojistného včetně jejich kalkulace a tabulek pravděpodobností, ze kterých vychází kalkulace.

§ 13

Všeobecné pojistné podmínky

(1) Všeobecné pojistné podmínky musí obsahovat zejména vymezení události, ze které vzniká povinnost poskytnout plnění (dále jen „pojistná událost") a kdy při pojistné události tato povinnost nevzniká, rozsah a splatnost pojistného plnění, stanovení povinnosti platit pojistné, výši pojistného, pojistné období a dobu platnosti pojistné smlouvy a principy, podle kterých se pojištění budou podílet na přebytcích pojistného.

(2) Všeobecné pojistné podmínky nebo jejich změny schvaluje dozorčí orgán.

§ 14

Fondy pojišťovny

(1) Pojišťovna vytváří v souladu s vymezeným předmětem podnikání tyto účelové pojistné fondy

a) základní rezervní fond;

b) fond zábrany škod;

c) fond rezerv pojistného, pokud je předmětem její činnosti životní pojištění;

d) devizový rezervní fond na základě povolení příslušného devizového orgánu,[12]) pokud je předmětem její činnosti pojišťovací a zajišťovací činnost, ze které vyplývá povinnost poskytovat pojistné plnění v zahraniční měně.

(2) Evidence o každém pojistném fondu se vede účetně odděleně od ostatního majetku pojišťovny.

(3) Vytvořené prostředky fondů nepodléhají daňové a odvodové povinnosti, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

(4) Nejméně 30 % průměrného ročního stavu prostředků fondů uvedených v odstavci 1 musí být uloženo v tuzemské bance nebo spořitelně.[7])

(5) Způsob tvorby a použití účelových pojistných fondů a nakládání s jejich prostředky stanoví vyhláškou ministerstvo financí České republiky.

(6) Pojišťovna si může vytvářet ze svého použitelného zisku další fondy podle svého uvážení.

(7) Povinnost pojišťovny zřizovat fondy podle zvláštních předpisů není tímto ustanovením dotčena.

§ 15

Prostředky účelových pojistných fondů (§ 14 odst. 1) vytvořených z pojištění nebo zajištění subjektů se sídlem nebo bydlištěm na území České a Slovenské Federativní Republiky musí být uloženy v tuzemské bance nebo spořitelně[7]) nebo investovány v tuzemsku bez oprávnění jejich převodu do zahraničí.

§ 16

Účetnictví

(1) Pojišťovna je povinna vést účetnictví o stavu a pohybu majetku a závazků, nákladech a výnosech a o hospodářském výsledku a jeho rozdělení.

(2) Roční účetní závěrku přezkušuje auditor nejpozději do 31. března následujícího roku.

(3) Pojišťovna je povinna umožnit každému nahlédnout do účetní závěrky a zprávy k ní nejpozději počínaje 30. dubnem následujícího roku.

ČÁST TŘETÍ

STÁTNÍ DOZOR NAD POJIŠŤOVNICTVÍM

§ 17

Státnímu dozoru podléhají všechny tuzemské a zahraniční právnické i fyzické osoby, které podnikají v pojišťovnictví na území České republiky nebo mají na území České republiky své sídlo nebo bydliště.

§ 18

Výkon státního dozoru

(1) Výkon státního dozoru spočívá v kontrole

a) dodržování ustanovení tohoto zákona a dalších obecně závazných právních předpisů upravujících pojištění a plnění opatření vydaných dozorčím orgánem;

b) hospodaření pojišťovny z hlediska zabezpečení plnění jejích závazků a její platební způsobilosti a z hlediska dodržování obecně závazných právních předpisů upravujících její hospodaření;

c) předmětu provozované činnosti v souladu s uděleným povolením;

d) způsobu tvorby a použití účelových pojistných fondů a nakládání s jejich prostředky.

(2) Dozorčí orgán má právo

a) zúčastnit se jednání řídících orgánů pojišťovny při projednávání roční účetní závěrky a výsledků státního dozoru;

[12]) § 11 devizového zákona č. 528/1990 Sb.

b) zúčastnit se jednání dozorčí rady v pojišťovně založené jako akciová společnost;

c) při výkonu státního dozoru vstupovat do obchodních a provozních prostorů pojišťovny.

(3) Pojišťovna je povinna předkládat dozorčímu orgánu

a) účetní závěrky a jiné doklady o činnosti;

b) návrh opatření k obnovení platební způsobilosti, je-li ohrožena.

(4) Statutární orgány pojišťovny, vedoucí pracovníci, zmocněnci a občané, kteří pro pojišťovnu pracují, jsou povinni na vyžádání předložit pracovníkům dozorčího orgánu jimi vyžádané doklady a písemnosti pro posouzení činnosti pojišťovny a její majetkové a finanční situace a poskytnout k tomu všechny potřebné informace a vysvětlení.

Opatření dozorčího orgánu při porušení povinností pojišťovnou

§ 19

(1) Pokud dozorčí orgán zjistí porušení povinností, jejichž dodržování je předmětem výkonu státního dozoru, může

a) uložit pojišťovně provést opatření k odstranění zjištěných nedostatků, aby byl zajištěn soulad hospodaření a podnikání s právními předpisy a podmínkami vyplývajícími z povolení, nebo

b) pozastavit pojišťovně oprávnění k uzavírání dalších smluv o pojištění i k rozšiřování závazků již převzatých, a to až na dobu určenou dozorčím orgánem nebo do odstranění nedostatků ve vymezeném nebo celém rozsahu.

O zjištěných závažných nedostatcích informuje zakladatele, popřípadě právnické osoby, které se podílejí na jejím založení; u pojišťovny založené jako akciová společnost informuje její dozorčí radu.

(2) Při pozastavení výkonu činnosti nabývá pojišťovna opět oprávnění k podnikání uplynutím doby, na niž bylo rozhodnutí o pozastavení činnosti stanoveno, nebo dnem, kdy zrušení tohoto rozhodnutí nabylo právní moci.

§ 20

Dozorčí orgán odejme pojišťovně povolení k podnikání, pokud

a) pojišťovna porušuje závažným způsobem povinnosti stanovené tímto zákonem nebo

b) v hospodaření pojišťovny se projevují nedostatky tak závažné, že další pokračování činnosti by ohrožovalo zájmy pojištěných, nebo

c) pojišťovna neprovede ve stanovené lhůtě opatření k obnovení své platební schopnosti nebo

d) zjistí, že pojišťovna získala povolení k podnikání nebo k jeho změně na základě vědomě nesprávně uvedených údajů rozhodných pro udělení povolení, nebo

e) o to pojišťovna požádá.

§ 21

(1) Za provozování pojišťovací činnosti bez povolení podle § 8 odst. 1 nebo provádění zprostředkovatelské činnosti bez povolení podle § 8 odst. 2 a 3, za vědomé uvedení nesprávných údajů v žádosti o povolení k podnikání (§ 12) a za porušení povinnosti zachovávat mlčenlivost (§ 24) uloží dozorčí orgán pokutu právnické nebo fyzické osobě až do výše 10 000 000 Kčs.

(2) Při ukládání a vymáhání pokut se postupuje podle § 11 odst. 2 až 4.

§ 22

Slučování a likvidace pojišťoven

Povolení ke sloučení a splynutí pojišťoven vydává dozorčí orgán. Pojišťovny jsou povinny doložit, že po sloučení budou splňovat podmínky požadované k udělení povolení k podnikání v pojišťovnictví.

§ 23

(1) Likvidace pojišťovny se řídí obecně závaznými právními předpisy s tím, že prostředky účelových pojistných fondů slouží k plnění nároků vyplývajících z pojištění. Jiné závazky pojišťovny mohou být uhrazeny z prostředků účelových pojistných fondů až po splnění všech nároků vyplývajících z pojištění.

(2) Při likvidaci pojišťovny se přednostně kryjí závazky z pojištění v pořadí:

1. životní a úrazové pojištění,
2. pojištění z odpovědnosti za škodu,
3. majetkové pojištění,
4. jiná pojištění.

(3) Pojišťovna v likvidaci nemůže uzavírat nové pojistné a zprostředkovatelské smlouvy, prodlužovat smlouvy již uzavřené nebo zvyšovat pojistné částky.

ČÁST ČTVRTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 24

(1) Pracovníci pojišťovny, jakož i občané, kteří vykonávají pro pojišťovnu práci v jiném než pracovním poměru (dále jen „pracovníci pojišťovny"), a pracovníci dozorčího orgánu jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech týkajících se pojištění fyzických a právnických osob. Bez souhlasu těchto osob je pojišťovna oprávněna poskytnout tyto informace, jen pokud to stanoví zákon.[13])

[13]) Třetí a čtvrtá část zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 65/1965 Sb., o prokuratuře, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 95/1963 Sb., o státním notářství a o řízení před státním notářstvím (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

(2) Pracovníci pojišťovny a pracovníci státního dozoru jsou povinni zachovávat mlčenlivost o činnosti pojišťovny a ve věcech s ní souvisejícími i po skončení pracovního poměru nebo jiného než pracovního poměru. Pokud zproštění této povinnosti nevyplývá ze zvláštních předpisů, může pracovníka pojišťovny zprostit této povinnosti dozorčí orgán a pracovníka dozorčího orgánu ministr financí České republiky.

§ 25

Ustanovení § 12, 18, 19, 20 a 24 se vztahují na zprostředkování pojištění a zprostředkovatelskou činnost přiměřeně.

§ 26

Dozorčí orgán má právo v případech povinného smluvního pojištění na žádost povinné osoby určit pojišťovnu, která je s ní povinna uzavřít pojistnou smlouvu.

§ 27

Česká státní pojišťovna, která byla zřízena zákonem zrušovaným podle § 30, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona považuje za pojišťovnu založenou podle tohoto zákona jako státní podnik.

§ 28

Zahraniční osoby se mohou do jednoho roku od nabytí účinnosti tohoto zákona podílet v tuzemských pojišťovnách pouze do výše 45 % majetku, kmenového jmění nebo základního kapitálu.

§ 29

Tento zákon se nevztahuje na subjekty, které provádějí nemocenské a sociální zabezpečení (pojištění).

§ 30

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se pro území České republiky zákon č. 82/1966 Sb., o pojišťovnictví, ve znění zákona č. 162/1968 Sb.

§ 31

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Podle § 3 odst. 2 a § 5 lze postupovat až rok po nabytí účinnosti tohoto zákona.

Burešová v. r.
Pithart v. r.

186

VYHLÁŠKA

ministerstva pro hospodářskou politiku a rozvoj České republiky

ze dne 29. dubna 1991

o hospodaření s teplem, řízení soustav centralizovaného zásobování teplem a o ochranných pásmech

Ministerstvo pro hospodářskou politiku a rozvoj České republiky stanoví podle § 28 zákona č. 89/1987 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě tepla (dále jen „zákon"):

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška upravuje:

a) zásady hospodaření s teplem,
b) zásady řízení soustavy centralizovaného zásobování teplem (dále jen „soustava"),
c) ochranná pásma,
d) rozsah, podmínky a způsob ochrany zařízení rozvodu tepla.

§ 2

Rozsah úpravy

(1) Tato vyhláška se vztahuje na ústřední vytápění[1]) a přípravu teplé užitkové vody a přiměřeně i na lokální vytápění a přípravu teplé užitkové vody v místě spotřeby.

(2) Ochrana zařízení rozvodu tepla se vztahuje podle této vyhlášky na primární a sekundární část rozvodu tepla a na stanice, v nichž se upravují parametry teplonosné látky (dále jen „předávací stanice")

[1]) ČSN 06 02 10 Výpočet tepelných ztrát budov při ústředním vytápění.

ČÁST DRUHÁ

HOSPODAŘENÍ S TEPLEM

§ 3

Zásady hospodaření s teplem

(1) Hospodařením s teplem se rozumí souhrn činností, které v souladu s palivoenergetickou politikou státu, při péči o zdravé životní prostředí, zabezpečují účelnou spotřebu prvotních energetických zdrojů při výrobě tepla, minimální ztráty při rozvodu tepla a účelné využívání tepla pro vytápění, klimatizování, přípravu teplé užitkové vody nebo pro technologické účely.

(2) Hospodaření s teplem vyžaduje:

a) udržování zařízení pro výrobu, rozvod a spotřebu tepla v řádném technickém stavu a zabezpečování jeho včasné rekonstrukce a modernizace,

b) vybavení zařízení pro výrobu, rozvod a spotřebu tepla nezbytnou měřicí, regulační a řídicí technikou a její využívání,

c) soustavné vyhodnocování výroby, dodávky, spotřeby tepla a provádění rozborů tepelných ztrát s cílem jejich snížení,

d) realizaci opatření zaměřených především na zvyšování celkové účinnosti zařízení, vyregulování soustav, na snižování tepelných ztrát a využívání druhotných a netradičních forem energie,

e) vytváření, prověřování, zavádění a dodržování norem spotřeby tepla nebo technickohospodářských ukazatelů a jejich využívání pro řízení provozu a sestavování plánu spotřeby paliv a energie,

f) zavádění a využívání technologie s nízkou energetickou náročností,

g) umisťování zařízení pro přípravu teplé užitkové vody co nejblíže k místu spotřeby,

h) dodržování pravidel pro hospodárné vytápění a dodávku teplé užitkové vody a pro úpravu prostředí (klimatizování),

ch) navrhování zdrojů tepla pro výrobu tepla z topných plynů a elektřiny co nejblíže spotřebě nebo řešení lokálními spotřebiči, pokud nebude z ekologických a ekonomických důvodů výhodnější řešení,

i) u stávajících budov zlepšování tepelně izolačních vlastností[2]) obvodových plášťů a zavedení vytápění do nových i stávajících obytných budov vázat na plnění požadavků na tyto vlastnosti,

j) udržování vytápěných staveb v řádném technickém stavu.

§ 4

Povinnosti provozovatelů zařízení pro zásobování teplem

(1) Provozovatelé zařízení pro zásobování teplem (vlastníci nebo správci) jsou povinni dodržovat zásady hospodaření s teplem podle § 3 a promítnout je do provozních řádů[3]) pro zdroje tepla, předávací stanice a rozvod tepla včetně stanovení provozních režimů v závislosti na klimatických podmínkách.

(2) Provozovatelé vnitřního zařízení jsou povinni:

a) zajistit vyregulování soustavy vytápění,[1])

b) kontrolovat a upravovat vnitřní zařízení tak, aby ve vytápěných prostorách byly zajištěny teploty[4]) podle § 5 odst. 6 této vyhlášky,

c) zajistit u vnitřního zařízení, které dosud není vybaveno automatickým řízením teploty otopné vody podle § 8 této vyhlášky, náhradní způsob regulace.

§ 5

Pravidla vytápění

(1) Otopné období začíná 1. 9. a končí 31. 5. následujícího roku.

(2) S vytápěním se započne v otopném období, jestliže průměrná denní teplota vzduchu[5]) poklesne pod 13 °C ve dvou dnech po sobě následujících a podle vývoje počasí nelze očekávat zvýšení denní teploty venkovního vzduchu pro následující den, pokud se dodavatel tepla s odběratelem nedohodnou jinak.

---

[2]) ČSN 73 05 40-9 Tepelně technické vlastnosti stavebních konstrukcí a budov. Názvosloví. Požadavky a kritéria. Ve smyslu ČSN 38 64 41 je zakázáno montovat těsnění v místnostech s instalovanými plynovými spotřebiči bez odtahu spalin.

[3]) Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce č. 24/1984 Sb., k zajištění bezpečnosti práce v nízkotlakých kotelnách. Vyhláška Slovenského úřadu bezpečnosti práce č. 25/1984 Sb., na zajištění bezpečnosti práce v nízkotlakých kotelnách. ČSN 07 07 10 Provoz, obsluha a údržba parních a horkovodních kotlů.

[4]) ČSN 06 02 10 Výpočet tepelných ztrát budov při ústředním vytápění – tabulka 3.
ČSN 25 80 05 Názvosloví v oboru měření teplot. Pro byty platí průměrná teplota 20 °C měřená kulovým výsledným teploměrem. Pro orientační zjištění této teploty lze použít běžný rtuťový teploměr, jehož naměřená hodnota se koriguje na výslednou teplotu při konvenčním způsobu vytápění místnosti (běžné ústřední vytápění s otopným tělesem) odečtením:
a) 1 K (1 °C) v místnostech s jednou venkovní stěnou,
b) 1,5 K (1,5 °C) v místnostech se dvěma venkovními stěnami (podkrovní, rohové),
c) 2 K (2 °C) v místnostech se třemi a více venkovními stěnami či s nadměrným zasklením.
Teplota ve vytápěném prostoru se měří v době provozu ve výšce 1,1 m nad středem podlahové plochy bez vlivu oslunění. Průměrná teplota činí jednu čtvrtinu součtu teplot měřených v 8.00, 12.00, 16.00 a 21.00 hod. nebo je průměrem teploty registrované po celou dobu provozu.

[5]) Průměr denní teploty venkovního vzduchu je čtvrtina součtu venkovních teplot měřených ve stínu s vyloučením vlivu případného sálání okolních stěn v 7.00, 14.00 a ve 21.00 hod., přičemž teplota měřená ve 21.00 hod. se počítá dvakrát, nebo je průměrem teploty registrované po dobu 24 hodin denně.

(3) Pokud v otopném období, kdy průměrná teplota venkovního vzduchu[5]) vystoupí nad +13 °C a podle vývoje nelze očekávat pokles průměrné denní teploty venkovního vzduchu pro následující den, vytápění se přeruší nebo omezí.

(4) Vytápění se ukončí v měsíci květnu, jestliže průměrná denní teplota vzduchu[5]) vystoupí nad +13 °C ve dvou dnech po sobě následujících a podle vývoje počasí nelze očekávat pokles denní teploty venkovního vzduchu pro následující den, pokud se dodavatel tepla s odběratelem nedohodnou jinak.

(5) Dodavatel a odběratel tepla se mohou dohodnout na vytápění mimo topné období, vyžadují-li to podmínky[6]) při dodržení zásad hospodárnosti při spotřebě tepla a připouštějí-li to technické a zásobovací podmínky.

(6) Obytné a jiné prostory[4]) musí být v průběhu otopného období vytápěny tak, aby byla v době jejich provozu zajištěna teplota stanovená v technické normě.[4])

(7) Doba provozu vytápěných prostor se rozumí u:

a) bytů doba od 6.00 do 22.00 hod.,
b) všech ostatních prostor doba stanovená provozovatelem vzhledem k danému účelu.

(8) Pro prostory plně klimatizované platí teploty stanovené a zdůvodněné v technických projektech a v technologických předpisech.

(9) Průměrná odchylka od stanovených teplot v době provozu vytápěných prostor nesmí být větší než $\pm 1{,}5$ °C.[6])

(10) U vytápěných prostor je nutno snižovat nebo přerušovat dodávky tepelné energie mimo jejich provoz, avšak tak, aby byly splněny požadavky technické normy.[2])

(11) Pro budovy, případně prostory v technické normě[4]) neuvedené platí teploty stanovené provozními předpisy nebo podmínkami využívání nebo určení daného prostoru.

(12) Stanovení teplot a doby provozu vytápěných prostor v odůvodněných případech si může dohodnout odběratel s dodavatelem tepla jinak.

§ 6
Pravidla dodávky teplé užitkové vody ohřívané ústředně a dálkově[7])

(1) Teplá užitková voda musí být dodávána:

a) pro byty a ubytovací zařízení denně minimálně od 6.00 hod. do 22.00 hod., jestliže se dodavatel s odběratelem nedohodnou jinak,
b) pro ostatní místnosti v provozní době podle dohody odběratele s dodavatelem tepla.

(2) Přerušení dodávek teplé užitkové vody je možné pouze v případech, kdy nelze z technických příčin dodávat teplo pro její ohřev. Pravidelné letní odstávky teplé užitkové vody se provádějí v rámci 14denní plánované údržby, pokud se dodavatel s odběratelem nedohodnou jinak. Prodloužení této doby musí být včas dohodnuto mezi dodavatelem a odběratelem tepla a oznámeno všem spotřebitelům.

(3) Teplá užitková voda musí mít na výtoku u uživatele teplotu nejméně 45 °C. Ustanovení hygienických předpisů určujících teplotu teplé užitkové vody podle účelu jejího využití tím nejsou dotčena.

§ 7
Měření tepla a teplé užitkové vody

(1) Provozovatel zdroje tepla je povinen měřit dodávku tepla na výstupu ze zdroje do tepelné sítě.

(2) Provozovatel primární části rozvodu tepla je povinen měřit dodávku tepla na primární straně předávací stanice.

(3) Provozovatel předávací stanice a provozovatel každého zdroje se samostatnou dodávkou tepla pro vytápění a pro přípravu teplé užitkové vody je povinen instalovat měřidla spotřeby, která umožňují stanovení tepla pro vytápění a pro přípravu teplé vody.

(4) Zařízení na ohřev teplé užitkové vody musí být vybaveno měřidlem spotřeby vody na vstupu do ohřívačů.

(5) Provozovatel rozvodu tepla je povinen měřit dodávky tepla pro vytápění samostatně na vstupech do každého odběrného zařízení, obytné nebo jiné budovy. Pokud neinstaloval svá měřidla, je povinen k tomu využívat i měřidla[8]) instalovaná odběratelem za podmínky, že tímto měřením budou vybavena všechna odběrná zařízení na uzavřeném tepelném okruhu.

(6) Jestliže je z předávací stanice dodáváno teplo přímo jedinému odběrateli, měří se spotřeba tepla, souhlasí-li s tím odběratel, pouze na primární straně předávací stanice.

(7) Ustanovení odstavců 1 – 6 se netýká zdrojů tepla a rozvodů tepla, které slouží pouze pro vlastní výrobní účely, u nichž způsoby měření tepla stanoví jejich investor nebo provozovatel na základě technicko-ekonomického posouzení.

(8) Vlastníci nebo správci obytných nebo jiných budov jsou povinni zajistit měření odběru teplé užitkové vody u jednotlivých odběratelů.

(9) Vlastníci nebo správci obytných budov jsou povinni instalovat měřidla[8]) tepla pro vytápění u jednotlivých odběratelů, jestliže to soustava ústředního vytápění umožňuje, po vybavení jednotlivých spotřebičů regulačním zařízením (§ 8 odst. 5).

(10) Organizace, které podle předchozích odstavců musí měřit vyrobené, dodané nebo spotřebované teplo, jsou povinny využívat získané údaje k účtování

---

[6]) ČSN 06 03 10 Ústřední vytápění. Projektování a montáž.

[7]) ČSN 06 03 20 Ohřívání užitkové vody. Navrhování a projektování.

[8]) Vodoměry a měřiče tepla podle zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, rozdělovače topných nákladů podle zákona č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, obor výrobků 484 zařízení pro ústřední vytápění a obor 388 přístroje měřicí.

tepla, ke zlepšení hospodaření s teplem a teplou užitkovou vodou, pro vyhodnocování norem spotřeby tepla, případně ukazatelů měrné spotřeby tepla a bilancování tepla.

(11) V případě, že jde o dodávku tepla pro jediného odběratele, může dodavatel a odběratel dohodnout jiný způsob zjišťování spotřeby tepla.

§ 8

Regulace tepla

(1) Provozovatelé zdrojů tepla, předávacích stanic a vnitřního zařízení jsou povinni regulovat výrobu, dodávku a spotřebu tepla tak, aby bylo dosaženo hospodárné výroby, rozvodu a spotřeby tepla.

(2) Provozovatelé zdrojů tepla s přímou dodávkou tepla pro vytápění[9]) a provozovatelé předávacích stanic jsou povinni vybavit tato zařízení automatickou regulací parametrů teplonosné látky v závislosti na klimatických podmínkách nebo na vnitřní teplotě vzduchu referenčních místností.[10])

(3) Investoři výstavby nebo rekonstrukcí a modernizací obytných nebo jiných budov jsou povinni vybavit části budov, které se výrazně odlišují vnějšími klimatickými podmínkami, samostatnou automatickou regulací teplonosné látky, k uvedení do provozu nebo dokončení rekonstrukce nebo modernizace.

(4) Investoři, vlastníci nebo správci budov a prostor, které nebudou či nejsou trvale využívány, musí je vybavit k uvedení do provozu zařízením pro automatickou regulaci dodávky tepla s cílem omezit nebo přerušit vytápění v době mimo jejich využívání. V případě, že v těchto budovách jsou některé prostory trvale využívány, je nutné je vytápět a regulovat odděleně.

(5) Vlastníci nebo správci budov jsou povinni v prostorách a místnostech[11]) vybavit jednotlivé spotřebiče určené pro vytápění individuálním automatickým regulačním zařízením,[12]) které udržuje teplotu ve stanoveném rozmezí, pokud to dovolí technické podmínky.

§ 9

Společná ustanovení k pravidlům vytápění, regulaci a měření tepla

(1) Investoři, projektanti a provozovatelé zařízení pro zásobování teplem jsou povinni při jejich navrhování, výstavbě a rekonstrukcích zabezpečit, aby tato zařízení byla vybavena regulačním a měřicím zařízením.

(2) Provozovatelé zařízení pro zásobování teplem odpovídají za řádný provoz a údržbu regulačních a měřicích zařízení a pokud jde o měřicí zařízení, i za jejich ověřování.

(3) Pokud nebude zařízení pro zásobování teplem zřízené a uvedené do provozu před nabytím účinnosti této vyhlášky vybaveno měřicím a regulačním zařízením, poskytne dodavatel odběrateli slevu z ceny dodaného tepla:

a) za jednotlivé zařízení v prvém roce po uplynutí termínu uvedeného v odstavci 4 ve výši 10 %, ve druhém a dalším roce ve výši 20 %,

b) u dvou a více zařízení v prvém roce po uplynutí termínu uvedeného v odstavci 4 ve výši 20 %, ve druhém a dalším roce ve výši 30 %.

(4) Termíny plnění jednotlivých ustanovení pro zařízení pro zásobování teplem zřízená a uvedená do provozu před nabytím účinnosti této vyhlášky jsou:

a) § 7 odst. 1 do 1. 9. 1992
b) § 7 odst. 2 do 1. 9. 1992
c) § 7 odst. 3 do 1. 9. 1993
d) § 7 odst. 4 do 1. 9. 1993
e) § 7 odst. 5 do 1. 9. 1993
f) § 7 odst. 8 do 1. 9. 1994
g) § 7 odst. 9 do 1. 9. 1995
h) § 8 odst. 2 do 1. 9. 1993
ch) § 8 odst. 5 do 1. 9. 1995.

(5) Pokud nebude zařízení pro zásobování teplem uvedené do provozu po nabytí účinnosti vyhlášky vybaveno měřicím a regulačním zařízením, jsou dodavatelé povinni poskytnout slevu z ceny dodaného tepla odběratelům ve výši 30 % z fakturované částky.

(6) Dodavatelem se rozumí organizace, která fakturuje dodávku tepla odběratelům. Ve vztahu k § 7 odst. 3, 5, 8, 9 a 10 a § 9 odst. 3 a 5 jsou odběrateli všichni uživatelé bytů a nebytových prostor v budově.

(7) Za fakturační měřidlo se považuje takové měřidlo, které měří tepelnou energii přecházející ze zařízení dodavatele do zařízení odběratele.

(8) Odběratel je povinen dodavateli umožnit bez úhrady umístění měřicího a regulačního zařízení.

(9) Uživatel bytu nebo nebytových prostor je povinen umožnit montáž příslušných měřidel, vodoměrů teplé užitkové vody a regulačních zařízení.

ČÁST TŘETÍ

ZÁSADY ŘÍZENÍ SOUSTAVY CENTRALIZOVANÉHO ZÁSOBOVÁNÍ TEPLEM

§ 10

(1) Organizace, která na základě vzájemné dohody mezi jednotlivými provozovateli zařízení soustavy řídí provoz celé soustavy, je povinna zpracovat a vydat

---

[9]) Netýká se nízkotlakých kotlů na tuhá paliva; tyto kotle budou vybaveny regulací výkonu.

[10]) Rozumí se tím takové místnosti, ve kterých je průběh vnitřní teploty charakteristický pro celou vytápěnou stavbu nebo její část.

[11]) Netýká se referenčních místností nebo místností se zónovou regulací.

[12]) Termostatické regulační ventily otopných těles nebo jiná automatická regulace teploty.

v dohodě s ostatními zúčastněnými organizacemi zásady řízení soustavy.

(2) Zásady řízení soustavy obsahují zejména:

a) povinnosti řídící organizace a provozovatelů jednotlivých zařízení soustavy k zabezpečení spolehlivého, bezpečného a hospodárného provozu soustavy a jejích jednotlivých částí,

b) způsob zajištění plynulé dodávky tepla odběratelům při dodržení parametrů teplonosné látky,

c) zásady optimálního řízení provozu zařízení soustavy,

d) způsob vyhlašování a aplikace regulačních opatření odběru tepla.

(3) Organizace, která řídí provoz celé soustavy, je povinna společně s provozovateli jednotlivých zařízení soustavy po projednání s příslušnými obecními úřady zpracovat a vydat plán regulačních opatření a letních odstávek, havarijní plán pro soustavu obsahující souhrn nezbytných opatření k omezení škod v důsledku havárie.

ČÁST ČTVRTÁ

OCHRANNÁ PÁSMA

§ 11
Šířka ochranných pásem

(1) Ochranné pásmo primární části rozvodu tepla je vymezeno svislými rovinami vedenými po obou stranách tohoto zařízení ve vodorovné vzdálenosti měřené kolmo k tomuto zařízení, které činí:

a) u primární části rozvodu tepla v zastavěném území na každou stranu 1 m,

b) u primární části rozvodu tepla mimo zastavěné území na každou stranu 3 – 5 m podle stanovení provozovatelem tohoto zařízení.

(2) Ochranné pásmo předávacích stanic je vymezeno svislými rovinami vedenými ve vodorovné vzdálenosti 3 m kolmo na oplocenou nebo obezděnou hranici objektu stanic.

(3) Ochranné pásmo sekundární části rozvodu tepla je stanoveno jeho provozovatelem, a to pouze v případech, kdy by mohlo dojít k ohrožení plynulosti a bezpečnosti provozu.

(4) Ochranné pásmo nevzniká:

a) u primárních částí rozvodu tepla, jestliže prochází technickým podlažím vytápěných budov,

b) u předávacích stanic, jestliže byly umístěny ve vytápěných budovách.

§ 12
Ochrana primární části rozvodu tepla a předávacích stanic

V ochranných pásmech je bez souhlasu provozovatele zakázáno:

a) provádět činnosti, které by mohly ohrozit zařízení pro rozvod tepla, plynulost a bezpečnost jeho provozu a údržby, nebo při kterých by mohla být ohrožena bezpečnost osob nebo majetku (např. uskladňování a práce s hořlavinami a výbušninami, přejezdy těžkých mechanismů),

b) provádět stavby a umisťovat zařízení, provádět odkopy nebo navršování zemin nebo jiného materiálu, vysazovat trvalé porosty.

§ 13

V blízkosti ochranných pásem, tj. v prostoru bezprostředně navazujícím, je bez souhlasu provozovatele zakázáno umisťovat zařízení, popřípadě stavby, nebo provádět činnosti, při jejichž poruše, zřícení nebo nesprávné manipulaci by mohlo dojít k ohrožení plynulého a bezpečného provozu zařízení pro rozvod tepla (např. skládky hořlavin a výbušnin, čerpadla pohonných hmot, plynojemy, stožáry, provádění trhacích prací).

ČÁST PÁTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 14
Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška č. 93/1987 Sb., o rozvoji teplofikačních studií, provozu, údržbě a ochraně zařízení pro zásobování teplem, a vyhláška č. 94/1987 Sb., o hospodaření s teplem, připojovacích podmínkách a změně teplonosné látky.

§ 15

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. června 1991.

Ministr:
v z. **Kupka** v. r.
I. náměstek

187

VYHLÁŠKA

ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky

ze dne 17. dubna 1991

o sestavování konkursních komisí a pravidlech jejich činností pro konkursní řízení na vybrané funkce v oblasti školství

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky (dále jen „ministerstvo") podle § 13 písm. b) zákona České národní rady č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství (dále jen „zákon"), stanoví:

§ 1
Úvodní ustanovení

Tato vyhláška upravuje postup při sestavování konkursních komisí (dále jen „komise") pro konkursní řízení (dále jen „konkurs") a pravidla činností komisí při konkursu před jmenováním do funkcí ředitelů škol, předškolních zařízení a školských zařízení (dále jen „školy"), ústředního školního inspektora, školních inspektorů a ředitelů školských úřadů.

§ 2
Sestavování a složení komisí

(1) Vyhlašovatel konkursu zřizuje komise pro konání konkursů na funkce:

a) ředitelů školských úřadů a školních inspektorů složené ze zástupců ministerstva, školské veřejnosti v působnosti školského úřadu, odborové organizace pracovníků školství, České školní inspekce,
b) ředitelů škol zřizovaných podle § 6 odst. 1 a § 14 odst. 2 zákona složené ze zástupců školského úřadu, školské veřejnosti, obce, v níž je sídlo školy, České školní inspekce a odborníka z oboru podle typu školy jmenovaného školským úřadem,
c) ředitelů škol zřizovaných podle § 12 odst. 3 písm. a) až f) zákona složené ze zástupců ministerstva, školské veřejnosti, obce, v níž je sídlo školy, České školní inspekce a odborníka z oboru podle typu školy jmenovaného ministerstvem,
d) ředitelů zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků složené ze zástupců ministerstva, školské veřejnosti, obce, v níž je sídlo zařízení, České školní inspekce a odborníka z oboru vzdělávání pedagogických pracovníků jmenovaného ministerstvem,
e) ředitelů škol zřizovaných podle § 14 odst. 5 zákona složené ze zástupců obce, školské veřejnosti, školského úřadu nebo ministerstva, České školní inspekce a odborníka z oboru podle typu školy jmenovaného obcí.

(2) Pro konání konkursu na funkci ústředního školního inspektora jmenuje ministerstvo členem komise svého zástupce a přizve zástupce České národní rady, ministerstva kontroly České republiky a Českomoravského odborového svazu pracovníků školství.

(3) Vyhlašovatel konkursu může přizvat další odborníky bez práva hlasovat.

(4) Subjekty uvedené v odstavci 1 vyšlou do konkursní komise jednoho zástupce s právem hlasovat; návrh, popřípadě změny v zastoupení oznámí vyhlašovateli nejpozději den před vyhlášením konkursu.

(5) Předsedou komise je zástupce vyhlašovatele konkursu.

§ 3
Činnost komisí a průběh konkursů

(1) Komise zahájí činnost dnem vyhlášení konkursu a plní zejména tyto úkoly:

a) shromažďuje přihlášky uchazečů o konkurs (dále jen „uchazeči"),
b) kontroluje došlé přihlášky a v případech, že neobsahují požadované náležitosti je vrátí uchazečům k doplnění ve lhůtě, kterou jim stanoví,
c) sestavuje seznam účastníků konkursu (dále jen „účastníci") z uchazečů, kteří splňují podmínky konkursu,
d) informuje nevyhovující uchazeče o důvodech jejich nezařazení mezi účastníky,
e) po uzavření seznamu účastníků, nejpozději deset dní před zahájením konkursu, odešle účastníkům do vlastních rukou oznámení s uvedením místa a termínu konání konkursu, včetně informace o konkursu,
f) nejméně sedm dní před zahájením konkursu, v místě sídla pracoviště, kde se vykonává funkce, pro niž byl konkurs vyhlášen, na místě veřejně přístupném seznámí veřejnost se seznamem účastníků, jmény členů komise, s datem a místem konání konkursu.

(2) Předseda komise projedná před zahájením konkursu se členy komise kritéria a způsob hodnocení účastníků. Konkurs probíhá zejména formou řízeného rozhovoru s cílem ověřit předpoklady, znalosti a schopnosti účastníků pro výkon předpokládané funkce; řízený rozhovor s jedním účastníkem trvá nejdéle šedesát minut.

(3) Komise je usnášeníschopná, pokud je přítomna alespoň dvoutřetinová většina členů komise včetně předsedy.

(4) Po ukončení konkursu sestaví každý člen komise vlastní pořadí účastníků. Pořadí účastníků předají všichni členové komise předsedovi komise.

(5) Předseda komise po obdržení pořadí účastníků, za účasti všech členů komise provede celkové vyhodnocení a určí konečné pořadí účastníků konkursu.

(6) Prvním v pořadí se stává účastník s nejnižším součtem umístění podle pořadí jednotlivých členů komise. V případě rovnosti nejnižšího součtu umístění více účastníků se stává prvním v pořadí účastník, který získal mimo nejnižší součet umístění nejvíce prvních míst. Je-li i takto hodnoceno více účastníků, je rozhodující umístění účastníka v pořadí předsedy komise.

(7) O průběhu konkursu pořizuje komise zápis, který obsahuje zejména:

a) úplné znění vyhlášení konkursu,
b) datum a způsob vyhlášení konkursu,
c) seznam členů komise,
d) seznam účastníků,
e) kopie dopisů, jimiž bylo oznámeno uchazečům, že nevyhovují stanoveným podmínkám,
f) pořadí účastníků u jednotlivých členů komise,
g) doklad o celkovém pořadí účastníků nebo rozhodnutí komise o tom, že komisí nebyl doporučen žádný účastník.

(8) Po vyhodnocení konkursu oznámí předseda komise za přítomnosti členů komise přítomným účastníkům výsledek konkursu. Rozhodnutí se účastníkům nezdůvodňuje.

(9) Předseda komise, nejpozději do tří dnů po ukončení konkursu, předá zápis podepsaný všemi členy komise vyhlašovateli.

§ 4

Úhrady nákladů

(1) Náklady spojené s činností komise hradí vyhlašovatel konkursu.

(2) Náklady spojené s jeho účastí v konkursu nese každý účastník sám.

§ 5

Zvláštní ustanovení

(1) Školskou veřejností pro účely § 2 odst. 1 písm. a) a d) se rozumí:

a) pracovníci předškolních zařízení,
b) pracovníci základních škol, základních uměleckých škol, zvláštních škol a školských zařízení jim sloužících,
c) pracovníci středních škol a školských zařízení [mimo pracovníků zařízení uvedených v odstavci 1 písm. b)].

(2) Školskou veřejností pro účely § 2 odst. 1 písm. b), c) a e) se rozumí:

a) pracovníci dané školy,
b) pracovníci škol příslušného typu územního obvodu školského úřadu.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 6

(1) Česká školní inspekce má zastoupení v komisi od 1. ledna 1992.

(2) Do komisí zřízených do 31. prosince 1991 může

a) podle § 2 odst. 1 písm. a) navrhnout svého zástupce Pedagogická unie, okresní úřad a okresní shromáždění, a to se souhlasem ministerstva,
b) podle § 2 odst. 1 navrhnout svého zástupce Svaz učitelů postižených z politických důvodů společně s rehabilitační komisí.

(3) Ministerstvo jmenuje zástupce navržené podle odstavce 2 za členy komise.

§ 7

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Vopěnka v. r.

188

VYHLÁŠKA

ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky

ze dne 3. května 1991

o postupu a úkolech orgánů a organizací při řízení a přípravě mládeže pro povolání ve středních odborných učilištích a střediscích praktického vyučování

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky stanoví podle § 11 odst. 6 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění zákona č. 171/1990 Sb. a zákona č. 522/1990 Sb.:

§ 1

Úkoly ústředních orgánů státní správy při řízení a přípravě mládeže pro povolání ve středních odborných učilištích a střediscích praktického vyučování

(1) Ústřední orgán státní správy (dále jen „ústřed-

ní orgán") v oboru své působnosti řídí a plánuje přípravu mládeže pro povolání ve středních odborných učilištích a střediscích praktického vyučování. Ústřední orgán při tom

a) zpracovává v souladu se směry vývoje resortu a prognózou vývoje potřeby pracovních sil a skladby profesí resortní koncepci přípravy mládeže pro povolání; spolupracuje přitom s úřady práce,
b) předkládá ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy České republiky (dále jen „ministerstvo školství") návrhy na změny v soustavě učebních a studijních oborů, návrhy na stanovení obsahu teoretické a praktické složky odborného učiva v učebních a studijních oborech, včetně výchovy mimo vyučování,
c) předkládá ministerstvu školství návrhy na změny v síti středních odborných učilišť a v seznamu středisek praktického vyučování, tj. na jejich zřízení, zrušení a omezení jejich činnosti.

(2) Ústřední orgán vykonává vůči střednímu odbornému učilišti nebo středisku praktického vyučování, které zřídil, funkci orgánu hospodářského řízení za podmínek a v rozsahu stanoveném obecně závaznými právními předpisy.[1])

(3) Ústřední orgán, který rozhodl o zrušení státního podniku bez likvidace za účelem vložení jeho hmotného majetku jako celku do akciové společnosti, popřípadě jeho smluvního převedení do vlastnictví jiné právnické či fyzické osoby, zabezpečí vypořádání závazků rušeného podniku vůči žákům středního odborného učiliště. Obdobně postupuje při smluvním přenechání do dočasného užívání (pronájmu) hmotného majetku podniku jako celku právnické nebo fyzické osobě.

(4) Ústřední orgán, který zřídil střední odborné učiliště nebo středisko praktického vyučování, jmenuje nebo odvolává ředitele středního odborného učiliště a vedoucího střediska praktického vyučování. Uchazeče o tyto funkce vybírá zpravidla na základě konkursního řízení. Do konkursní komise je jmenován zástupce ministerstva školství.

§ 2
Úkoly družstev při řízení a přípravě mládeže pro povolání ve středních odborných učilištích a střediscích praktického vyučování

(1) Družstvo, které zřídilo střední odborné učiliště nebo středisko praktického vyučování, doplní ve svých stanovách[2]) předmět činnosti zřizovatele středního odborného učiliště nebo střediska praktického vyučování.

(2) Družstva mohou pro plnění svých úkolů jako zřizovatelů středních odborných učilišť a středisek praktického vyučování vytvořit zájmovou organizaci nebo jimi pověřit zájmovou organizaci již vytvořenou (např. svaz družstev).[3])

(3) Družstva nebo jimi založená nebo pověřená zájmová organizace, na kterou byla přenesena práva a povinnosti zřizovatele středních odborných učilišť a středisek praktického vyučování, postupují při řízení a přípravě mládeže pro povolání obdobně podle § 1.

§ 3
Postup při úpravách sítě středních odborných učilišť a seznamu středisek praktického vyučování

(1) Návrh na zařazení do sítě středních odborných učilišť nebo do seznamu středisek praktického vyučování nebo na jejich vyřazení nebo omezení činnosti (úpravu sítě) pro příští školní rok předkládá ústřední orgán nebo družstvo, popřípadě družstevní zájmová organizace z pověření družstva, ministerstvu školství do 15. ledna.

(2) Návrh obsahuje

a) název a sídlo středního odborného učiliště nebo střediska praktického vyučování,
b) výčet učebních a studijních oborů, ve kterých bude střední odborné učiliště nebo středisko praktického vyučování připravovat mládež pro povolání,
c) předpokládané počty přijímaných žáků v jednotlivých učebních a studijních oborech podle kapacity středního odborného učiliště nebo střediska praktického vyučování,
d) organizační uspořádání středního odborného učiliště nebo střediska praktického vyučování,
e) vymezení majetku sloužícího převážně pro přípravu mládeže na povolání a odborné činnosti, k němuž převádí ústřední orgán nebo družstvo právo hospodaření na střední odborné učiliště nebo středisko praktického vyučování,
f) vymezení majetku, který bude sloužit přípravě mládeže pro povolání a odborné činnosti na základě hospodářské smlouvy o dočasném užívání nebo smlouvy o nájmu uzavřené mezi středním odborným učilištěm nebo střediskem praktického vyučování a státním podnikem nebo státní organizací,[4])
g) prostorové a materiálně technické zabezpečení výchovně vzdělávací činnosti středního odborného učiliště nebo střediska praktického vyučování,
h) personální zabezpečení středního odborného učiliště nebo střediska praktického vyučování ve vztahu k jeho organizačnímu uspořádání,

[1]) § 26a a násl. hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[2]) § 4 odst. 1 zákona č. 162/1990 Sb., o zemědělském družstevnictví.
§ 4 odst. 1 zákona č. 176/1990 Sb., o bytovém, spotřebním, výrobním a jiném družstevnictví.

[3]) § 42 zákona č. 162/1990 Sb.
§ 35 zákona č. 176/1990 Sb.

[4]) § 11a odst. 3 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění zákona č. 522/1990 Sb.

i) u střediska praktického vyučování návrh na zařazení do seznamu obsahuje též údaje o zabezpečení teoretického vyučování žáků.

(3) Pokud na základě žádosti státního podniku nebo státní organizace předal ústřední orgán majetek středního odborného učiliště nebo střediska praktického vyučování do bezplatného užívání tomuto podniku nebo organizaci,[5]) přiloží ústřední orgán k žádosti o zařazení středního odborného učiliště do sítě nebo střediska praktického vyučování do seznamu výpis z hospodářské smlouvy uzavřené mezi ústředním orgánem a podnikem nebo organizací obsahující vymezení podmínek pro provozování středního odborného učiliště nebo střediska praktického vyučování. Tento výpis nahrazuje údaje podle odstavce 2 písm. e), popřípadě písm. f).

(4) Návrh na zařazení středního odborného učiliště, které poskytuje žákům pouze teoretické vyučování, do sítě obsahuje též údaje o zabezpečení praktického vyučování (seznam středisek praktického vyučování, popřípadě středních odborných učilišť a pracovišť praktického vyučování).

(5) Návrh na vyřazení středního odborného učiliště ze sítě nebo střediska praktického vyučování ze seznamu nebo návrh na omezení jejich činnosti obsahuje

a) důvod vyřazení nebo omezení činnosti,
b) určení organizace, středního odborného učiliště nebo střediska praktického vyučování, které převezmou práva a povinnosti k žákům,[6]) kteří se dosud připravují ve středním odborném učilišti nebo ve středisku praktického vyučování.

§ 4

Přechodná ustanovení

(1) Návrhy na úpravu sítě středních odborných učilišť a seznamu středisek praktického vyučování, změnu jejich postavení a změnu jejich zřizovatele pro školní rok 1991/92 předloží podle § 3 odst. 2 písm. a) a b) ústřední orgány a družstva ministerstvu školství do 30. června 1991.

(2) Pokud ústřední orgán pověří řízením středních odborných učilišť ve své působnosti organizace,[7]) doplní nejpozději do 30. června 1991 jejich zakládací listiny o pravomoci, které na ně přenesl.

Závěrečná a zrušovací ustanovení

§ 5

Ustanovení této vyhlášky se vztahují též na speciální střední odborná učiliště, odborná učiliště a učiliště.[8])

§ 6

Zrušuje se vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky č. 62/1985 Sb., o postupu ústředních orgánů a národních výborů při řízení a plánování přípravy mládeže pro povolání a o organizaci středních odborných učilišť, středních odborných učilišť pro mládež vyžadující zvláštní péči a zvláštních odborných učilišť.

§ 7

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Vopěnka v. r.

189

VYHLÁŠKA

ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky

ze dne 3. května 1991

o podmínkách uzavírání hospodářských smluv o bezplatném užívání majetku středních odborných učilišť a středisek praktického vyučování

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky stanoví podle § 10 odst. 7 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění zákona č. 522/1990 Sb.:

§ 1

Státní podnik, státní organizace nebo jejich právní nástupce (dále jen „podnik"), který požádá ústřední orgán státní správy, na který bylo bezplatně převedeno

[5]) § 10 odst. 6 školského zákona.
[6]) § 11 odst. 3 školského zákona.
[7]) § 11 odst. 4 školského zákona.
[8]) § 28 odst. 3 školského zákona.

právo hospodaření s majetkem sloužícím převážně pro přípravu mládeže na povolání a odborné činnosti (dále jen „ústřední orgán"), o uzavření smlouvy o bezplatném užívání majetku středního odborného učiliště nebo střediska praktického vyučování,[1]) je povinen k této žádosti předložit zejména

a) hospodářský program podniku,
b) program kvalifikačního rozvoje podniku,
c) návrh ekonomického, materiálního a personálního zabezpečení činnosti středního odborného učiliště nebo střediska praktického vyučování,
d) stanoviska odborových orgánů středního odborného učiliště nebo střediska praktického vyučování.

§ 2

(1) Majetek středního odborného učiliště nebo střediska praktického vyučování, který je předmětem smlouvy podle § 1, musí být podnikem využíván tak, aby kapacita středního odborného učiliště nebo střediska praktického vyučování sloužila pro přípravu žáků na povolání a odborné činnosti.

(2) Nevyužívá-li střední odborné učiliště nebo středisko praktického vyučování plně svou kapacitu pro přípravu mládeže na povolání, nabídne jeho zřizovatel kapacitu středního odborného učiliště nebo střediska praktického vyučování školskému úřadu k využití pro potřeby výchovy a vzdělávání, pokud se spolu nedohodnou jinak.

§ 3

(1) Právo bezplatně užívat majetek středního odborného učiliště nebo střediska praktického vyučování zaniká dohodou, uplynutím stanovené doby nebo výpovědí.

(2) Důvodem pro vypovězení smlouvy uzavřené podle § 1 ze strany ústředního orgánu je

a) neplnění základních úkolů ve výchově a vzdělávání podnikem,
b) nedodržení podmínek uvedených v § 2 ze strany podniku.

(3) Důvodem pro vypovězení smlouvy podle § 1 ze strany podniku je zásadní změna předmětu jeho činnosti, v jejímž důsledku nemůže plnit své závazky vyplývající ze smlouvy.

(4) Výpovědní lhůta se stanoví tak, aby končila ke konci školního roku a činila nejméně 9 měsíců.

Závěrečná ustanovení

§ 4

Tato vyhláška se vztahuje též na speciální střední odborná učiliště, odborná učiliště a učiliště.

§ 5

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Vopěnka v. r.

190

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky

vydalo podle § 123 odst. 2 písm. b) č. 1 a odst. 3 zákoníku práce **výnos** ze dne 26. dubna 1991 č.j. 324-7424/2, **kterým se stanoví platový řád pro prokurátory a vyšetřovatele Generální prokuratury České republiky.** Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení a stanoví sazby základních a funkčních platů a platů za řídící činnost a podmínky pro přiznávání osobních příplatků. Tímto výnosem se zrušuje příkaz generálního prokurátora ČSR ze dne 31. ledna 1978 poř. č. 5/1978, kterým se vydává platový řád pro prokurátory, a vyšetřovatele Generální prokuratury České socialistické republiky (reg. v částce 34/1978 Sb.).

Do výnosu je možno nahlédnout na ministerstvu práce a sociálních věcí České republiky a na Generální prokuratuře České republiky.

[1]) § 10 odst. 6 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění zákona č. 522/1990 Sb.

191

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky

vydalo podle § 123 odst. 2 písm. b) č. 1 a odst. 3 zákoníku práce **výnos** ze dne 26. dubna 1991 č. j. 324-7437/ /2, **kterým se stanoví platový řád pro státní arbitry Státní arbitráže České republiky.** Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení a mění dosavadní způsob odměňování státních arbitrů Státní arbitráže České republiky. Stanoví sazby základních a funkčních platů a platů za řídící činnost a podmínky pro přiznávání osobních příplatků.

Při odměňování státních arbitrů, na které se vztahuje tento výnos, se nepostupuje podle výnosu federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 8. listopadu 1979 č. j. 315-1731/79-7313 o odměňování odborných a administrativních pracovníků orgánů státní správy a některých dalších rozpočtových organizací (reg. v částce 30/1979 Sb.).

Do výnosu je možno nahlédnout na ministerstvu práce a sociálních věcí České republiky a na Státní arbitráži České republiky.

192

Ministerstvo zdravotnictví České republiky a ministerstvo průmyslu České republiky

vydalo podle § 17 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky **výnos** ze dne 26. dubna 1991 č. j. PP-616-16. 4. 1991 a 1/1827/91, **kterým se mění a doplňuje výnos** ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 16/1978, **kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení,** ve znění výnosů č. 18/1981, č. 17/1982, č. 11/ /1983, č. 19/1984 a č. 2/1991.

Výnosem se mění a doplňuje resortní seznam zaměstnání a pracovních činností, které se zařazují v oboru působnosti ministerstva zdravotnictví České republiky a v organizacích zdravotnické a farmaceutické výroby v oboru působnosti ministerstva průmyslu do II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení.

Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Výnos bude publikován ve Věstníku ministerstva zdravotnictví České republiky a lze do něj nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví České republiky, ministerstvu průmyslu České republiky, ústavech národního zdraví, ve všech organizacích v působnosti ministerstva zdravotnictví České republiky a ve všech organizacích zdravotnické a farmaceutické výroby v působnosti ministerstva průmyslu České republiky.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 480,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 531014, 530026, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání. - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách Knihy: Olomouc, nám. Míru 5 - Ostrava, Dimitrovova 14 - Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilóny a ve vybrané síti prodejen PNS.